

по един или друг предмет, но и относно тяхната способност да влияят на циганчетата в клас, да ги насочват и мотивират към учене. Затова усъвършенстването на квалификацията трябва да включва и определена психологическа подготовка и информираност на учителите по проблемите на възрастовата психология, традициите, историята и културата на ромите; а това са сериозни практически проблеми.

В контекста на тези разсъждения трябва да се отбележи приетата от МОН “Стратегия за образователна интеграция на децата и учениците от етническите малцинства”. Стратегията безспорно отчита висока степен на прозорливост и рационалност, но нейното превръщане в реални практически действия е все още в сферата на очакваното.

Резултатите за 2005/2006 показват следното:

3 500 ученици в обособени ромски квартали са интегрирани в общообразователни училища извън тези квартали;

— 106 помощници на учителя подпомагат обучението;

— 150 помощници на учителя са преминали обучение във висши училища;

— 360 начални учители са преминали обучение за работа.

Друга важна политика за преодоляване на отпадането представлява **Националната програма за по-пълно обхващане на учениците в задължителна училищна възраст 2005-2008, приета от НС на 25.02.2005**. Програмата съдържа три модула.

1. Осигуряване на безплатни учебници за учениците в начален етап на обучение.

2. Оптимизиране на училищната мрежа чрез осигуряване на превоз до държавните и общинските училища.

3. Осигуряване на закуска за всеки ученик от у—уV клас и за децата от подготвителните групи.

Проблеми при осъществяване на програмата

— не е достатъчно популяризирана сред целевите групи;

— отличава се с голяма централизация, което води до затруднения при отчитане на регионално ниво;